

CAO News 9

Horolezecký časopis severočeského regionu č.086

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

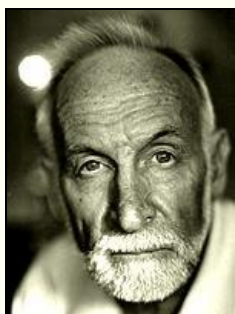
[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 8, číslo 086

-- Since 1999 --

Září 2006

JACÍ BYLI
HOROLEZCI...

ROYAL
ROBBINS

„Horolezci byli vzácné plemeno. Všechno to byli velmi zvláštní lidé. Lišili se od kohokoli, koho jsem až do té doby potkal. Byli mimo jiné celkově mnohem méně sobečtí, byli velkomyslnější, energičtější, bystřejší. Zdálo se, že mají víc ze života. Zdálo se, že jsou trochu blázni...“

V tomto čísle

- ✓ Vajoletky 2006
- ✓ Kompletizátoři...
- ✓ Trampoty odškrtávače
- ✓ Oškrtávač Míra Michlík
- ✓ Feráty snů v oblasti Brenta
- ✓ Sloupek zasloužilého quakera
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro Jonáše
- ✓ a mnohé další...

Tepličáci na Torre Stabeller - Vajoletky, Dolomiti. Foto © 2006 Ladislav Vörös

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Je to takový zajímavý každoroční úkaz. Skončí prázdniny a dovolené a přestává se dostávat volných víkendů! Jedna akce stíhá druhou a někdy se na ty dva dny volna tlačí i tři akce najednou. No, alespoň je z čeho vybírat.

Hodně spolulezců z CAO Děčín se už vrátilo z hor, převážně Alp, ale na babí léto se mnozí ještě chystají do vzdálenějších lezeckých oblastí u nás i venku. Zaslechl jsem Chříby, Pálavu, Bílé Karpaty, Súlov, Skály u Stříbrné, Juru..

Program srpnové schůzky:

Žádné významně důležité body k projednání jsem po dvou měsících absence neměl, takže jsme hlavně probírali a doladovali to, co nás podle kalendáře akcí čeká v nejbližších dnech. Jsou to hlavně obě podzimní cyklistické časovky (19. a 24.9.), hřeben Krušných hor na kolech (30.9.), XVI. ročník horolezeckého srazu „Podzimní lezení na Bořni“ (6.-8.10.), sto let lezení v Ostrově (7.10.) a ze vzdálenějších akcí např. HOB, rozlučka s L.Č., běh Labákem a plno dalších.

Jako perfektní spojka k vzájemnému přenosu informací mezi kluby KOB a CAO zafungoval **David Nehasil**, takže jsme se ještě před koncem schůze dozvěděli o chystaných orientácích a jiných bězích.

Vše ostatní se už zase točilo hlavně kolem lezení, jenom **Petr Kučera** se zasněně usmíval - asi ještě stále v představách brázdil nějaké hladiny ve své oblíbené plachtinici.

Milan Šafařík přinesl balík fotek ze Švýcarska, kde s **Jirkou Svobodou** vylezli na Düfourspitze, **Petr Kočka** informativní brožuru NP České Švýcarsko „Horolezectví v Labských pískovcích“, **Ilča Škállová** nás namlsala vyprávěním o ME Dračích lodí v Praze a **Petr Štěpán** (no jo, opravdu se tam objevil!) vzpomínal, jak s **Jindrou Straussem** našli ve Hřensku tři zavražděné studenty...

Horám zdar!

Vajoletky 2006

Společná akce HO LOKO Teplice a HO Bořeň..

Lád'a Vörös
HO Bořeň

Dlouho připravovaná akce HO LOKO Teplice se stala skutečností! Je pátek 30. června 2006 22.15 hodin a k mému domu v Teplicích dorazil Michal Varady se svým skoro novým Citroënem Evasion 2.1 TD. Na zadních sedadlech se krčil Martin Kučera. Nacpal jsem bagáž do vozu a raději se všech předem zeptal, jestli mají OP nebo pasy. Smích mi byl odpovědí. Procezení mezi zuby znělo asi takto „To je snad jasný“..

Zasedl jsem a jeli jsme směr Most pro Standu Emingra. Ten už na nás vzorně čekal. Další zastávka, Karlovy Vary. Zde nasedl Jirka Brož. Teď už nám nebránilo nic k rychlému přesunu na hraniční přechod Zlatý Kříž. Zbývalo 90 minut do začátku platnosti nového silničního zákona. Michal jel co to dalo, aby si ještě naposledy užil svých 12 bodů než mu je někdo necitlivě sebere.

Poslední česká pumpa před hraničním přechodem. Zde proběhlo povinné kafičko a hledání pasů. Michal se lehce zarazil a vybaluje batoh. Chvilkové ticho a zlá předtucha se vyplnila. „Pasy i OP zůstaly doma“ prohlásil tiše Michal. Chvilku ještě přemýšlel o ilegálním přechodu hranice, dokonce zakoupil i podrobnou turistickou mapu, ale po pár minutách pochopil, že tudy cesta nevede. S plnou nádrží se vracíme zpět do Teplic..

V cca 5.00 hod jsme na stejné pumpě znova a paní za kasou se směje. Poznala nás a hned vytušila kolik uhodilo J ..

Legální překročení hranice pro nás už nebyl takový problém. Celníci nic samozřejmě nechtěli, ani nabízené pasy. Ve voze bylo velmi veselo. Směr naší další cesty - Passo Sella a Pera di Fassa.

Nabaleni na týdenní lezení vyrážíme vzhůru...

Zde pak proběhlo přebalování batohů a vše nepotřebné zůstalo v zaparkovaném voze. Někteří tvrdí (Akxa) táhli i 3 plata zlatých krků (Pilsner Urquell v AL plechu). To je jen v radosti 36 kg! Autobusem jsme vyjeli za 7,- € (včetně zpáteční) na rifugio Gardeccia. Byla to zatraceně dobrá investice! Ve velmi slušném vedru a s pekelnou zátěží na zádech jsme si vyšlápli na Rifugio Vajolet (2.243 m n.m.) kde na naši zátěž čekala

nákladní lanovka obsluhovaná „matkou Dolomit“ Valerií. Výšlap na chatu rifugio Alberto I. (2.620 m) bez batohů po klasické feratě pak už byla prostě parádička..

Sympatická **Valerie**, přezdívána „matka Dolomit“ nám pomohla od nechutně těžkých bágů. Bez nich se šlapalo o poznání lépe...

Valerie nás ubytovala na jednom velmi velkém pokoji v podkroví pro cca 20 lidí. Ihned jsem si vzpomněl na základní vojenskou službu. Večer padlo několik piv a fofrem na kutě. Vždyť ráno se vstává do „velkých stěn“ J.

Pohled, kterého se nedá nabažit.. Tři velké věže jsou zleva **Torre Delago**, **Torre Stabeler** a **Torre Winkler**. Krásné jsou všechny..

Po našem probuzení kolem 7. hodiny ranní nás čekalo nemilé překvapení. Štrúdlí lidí, plně nastrojených, se vinul pod vyhlášenou cestu Dolomit Delago kante na Torre Delago. Teď už nemělo cenu pospíchat. Klidná snídaně s jednou vybojovanou houskou a se Standou začínáme studovat průvodce, co si dáme na rozlezení. Volba padla na cestu Fehrman – Smith na Torre Stabeler. Je to taková klasika z roku 1911. Klasifikace také příznivá (V). Krásné několika délkové lezení v perfektně slunném dni nám bylo odměnou za včerejší výšlap. Společně vrcholové foto a hurá hledat slanění.

Vrchol **Torre Stabeler** – foceno samospouští..

Po vydatném obědě z Vitany jsme si vyběhli na menší věžičku (60 m) Torre Piaz rozchrastanou hranou za IV. Tato věž už dlouho na svém místě stát nebude a odjede do údolí směr Bolzáno. Proto je dobré ji mít ve své sbírce.

Další dny se podobaly tomu prvnímu jako vejce vejci:

- u snídaně boj o housku a buro (máslo) ((jen nugeta zbývala což uvítal Jirka Brož))
- po snídani čekání na slunce, které olízne a prohřeje věže
- lezení a hledání slanění
- pozdní oběd z Vitany
- odpolední turistika
- večerní pivo nebo víno, podle toho, kdo co vylezl nebo co mu ještě zbylo ze zásob
- ve 22 hod večerka (Valerie vypnula agregáty na ele. proud)

Druhý den nás čekala lahůdka všech lahůdek. Na Torre Delago – Delago kante za V. Jedna z nejhezčích cest dolomit. Krásná hrana s velmi exponovaným lezením. Kdo to lezl, tak ví o čem píšu. Lezení po krásně ostré hraně cca 500 m nad údolím.

Hrana na Torre Delago nemá chybu. Takhle viděl své spolulezce během výstupu **Lukáš Chalupecký** (noha)..

Třetí den jsme zdolali Torre Winkler cestou Winkler crack V. Nástup pod cestu po úzké římse vysoko nad údolím. Začátek lezení od štandu je v docela těžké spáře. Jak to ten pán, co to vylezl sólo koncem 19. století udělal, to tedy nevím. Vrcholový blok a slanění je také pěkný zážitek. Ale proto se do hor vlastně jezdit.

Čtvrtý den zájezdu byl jiný. Místo lezení jsme si naordinovali lehčí feratu kolem Catinaccia. Nevím, jestli to byl pro jiné odpočinek, ale pro mě teda ne. Navíc zima a mlha mi nedala moc možností ani k focení. Na večeri jsem se vrátil utahaně jak pes.

Pátý den zájezdu jsme si se Standou naplánovali lehčí cestu na Torre Catinaccio - Normale Piaz Delago za IV. Jirka s Martinem se k nám přidali a Jirka mistrně namaloval plánek výstupu. Ráno jsme vyrazili po bohaté snídani (urval jsem si housku navíc) do studené a vlezlé mlhy. Pod nástupem jsme byli skoro hned a šup do sedáků. Do stěny jsme našli jako druhá dvojka. Standa tvrdil, že ho v horách také nikdo nešetřil. Nevím jestli to bylo správně

rozhodnutí. Skoro po 5 hodinách lezení nelezení (Martin, z méně zkušené dvojice před námi, 2 x minul štand o 20 metrů a poslal pár kamenných pozdravů) se obloha brutálně zatáhla a bylo jasné, že v lepším případě hodně zmokneme. Vrcholek Catinaccia nám unikl o cca 50 m. Před bleskem se tam není kde ukryt.

Catinaccio v posledních paprscích zapadajícího slunce..

Za vydatného deště jsme společně začali slaňovat. Po pár minutách dešť zhoustnul a přidaly se i velké kroupy. Slaňovací komín nám připravil trénink na velmi tvrdý kaňoning. Myslím si, že každý z nás byl rád za postavení se na pevné zemi. Záchraná výprava pod vedením Lukáše a Pavla nám pomohla alespoň smotat lana. Kluci o nás měli strach. Na chatě nám navařili grog a čaj, ale usušit se musel každý sám.

Předposlední den zájezdu už byl odpočinkový. Počasí také nebylo nic moc. Mlha a drobný celodenní dešť. Teplota v noci klesla na 4°C a Lukáš pro jistotu nechal otevřené okno. Každý se zachumlal do všeho co měl sebou.

Sedmý den byl ve znamení balení a odjezdové horečky. Rozloučení s Valerií a hromadná fotka před chatou byla povinnost. Potom nás čekala už jen dlouhá cesta dolů k autům a klidná jízda, za podpory CD kapely Horkýže Slíže, domů..

Kompletní sestava akce HO Loko Teplice a HO Bořeň

Vajoletky 2006:

Aksamit Pavel (hlavní plánovač akce), **Jechová Alena**, **Chalupecký Lukáš**, **Vörös Ladislav**, **Emingr Stanislav**, **Varady Michal**, **Brož Jiří**, **Kučera Martin**, **Štíčka Petr**, **Holomíček Tomáš**, **Holomíček Jiří**, **Pirkl Jan**, **Car Jiří**, **Carová Eliška**.

Kompletizátoři a kompetizátorky všech zemí zkompletizujte se...

Můj pohled na problematiku kompletování věží

Dan Ěma Eminger
HOSPUL Ústí nad Labem

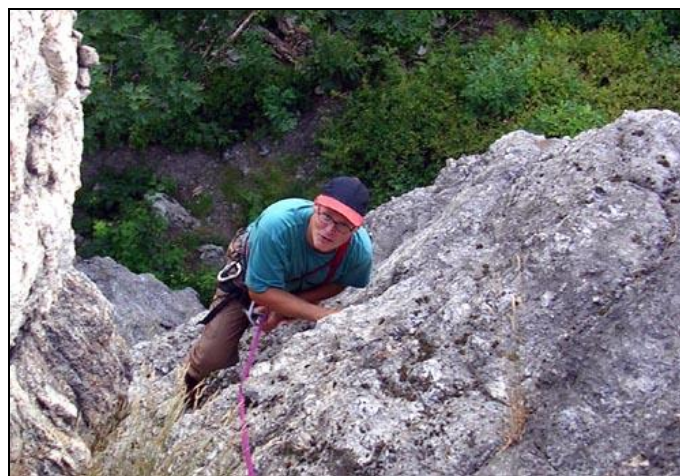
V úvodu mého příspěvku bych rád poblahopřál páně Černému za vpravdě mohutný výkon zkompletizování Saska (tuším že v druhdy mrtvém DDR se za to dával titul mistr sportu). Vím o čem mluvím, anžto už dobrých 25 let kompletuji vše, co mi přijde pod ruku, aniž bych něco dokompletoval. Při svém ortodoxním „šestkařství“ s klasifikačními úlety na obě strany stupnice (na tu nižší jsou častější, mnohem častější) však narážím na problém, že na některé věže se prostě vlastní silou a lezeckými schopnostmi nevyškrábu.

Mnohem větší kompletizační oříšek je však s tím, že nové lezecké cíle nevznikají miliony let, jak nás to učili v přírodopisu za komunistů, ale prakticky pořád. Bělina by mohl vyprávět. A tak vždy, když se mi podaří dorazit nějakou oblast, (v mém případě např. Tisá, Ostrov, Rájec, Bělá, Jetřichovice) je to jen do té doby, než vyjde nový průvodce.

Například v Rájci nám kompletizátorům Bělina s Rosolem i „Hasičem Danem“ za poslední rok pěkně zavařili a co hůř, na něčem jsem se i sám dobrovolně podílel (např. Invalidovna – toť naše společné dílo nemocných starců - s Tondou Olexou a Karlem).

Dále pak máme oblasti takřka nezkompletizovatelné, jako jsou Dubské skály, oblast to navýsost romantická, avšak obrovská, lezecky méně navštěvovaná až na výjimky okolo Rače a Vlhoště, s věžemi někdy hódně, ale hódně těžko naležitelnými. Tam kupříkladu mám raritní Hore zdar od roku 1985 a před čtrnácti dny jsem udělal Hore zdar na Klíčovou stěnu (Kokořínský důl) od roku 1993..

Ěma Eminger, Městské skály ve Velkých Losinách..

A tak se zkrátka snažím lézt pokud možno co nejvíce na nové věže, popřípadě nové cesty a to na písku, skále i v horách. Zatím se mi podařilo vystoupat asi tak na 1250 pískovcových věží, na 360 skalních objektů a vyškrábat se na 160

velehorských vrcholů. To vše cca 3500 cestami a napáchal jsem to přibližně v 15 zemích světa. O všem je vedena přísná evidence, neboť, jak řekl můj kamarád z Liberce Bigo: „Když si někdo nevede lezecký deník, tak nevím, proč vlastně leze.“

Takže bych rád vyzval lidi, co mají podobnou úchytku, ať se ozvou, že by jsme to mohli taky tak nějak, alespoň částečně, zoficiálnit. Když už se leze v tělocvičně, kde neprší a nefouká vítr, ani tam nerostou houby a vydává se to za horolezectví, tak co bychom my, severními větry ošlehaní, jehličím a mechy ze zapomenutých vrcholů obrostlých kompletizátoři, nemohli mít vlastní „horolezeckou“ disciplínu.

Na závěr jedna výzva pro opravdové systematické kompletizátory (což je asi jen Pavouk). Sasko, nebo je-li libo Česko-Sasko, geologicky bráno není jen v Německu a je to zkrátka jedna mega oblast. Pokud bychom brali v potaz právě jen a jen čistě geologický údaj, a to jako že je to všechno jen část České křídové tabule, kam samozřejmě patří i kompletizátorský oříšek Dubské skály, samozřejmě Český ráj ale i Ádr s přilehlým cca 1500 věží čítajícím okolím, polskou Hejšovinu nevyjímaje, tak nám z toho vyjde údaj čítající minimálně 8000 - 10000 věží. Kdysi jsem to počítal a byl jsem někde na 4500 - 5000 věžích, (to měl Rájec 39 lezeckých útvarů a podívejte se dneska), ale jak již bylo řečeno, věže se nám jaksi rozmnožily. Takže, zdvihne někdo hrozenou rukavici na několik lezeckých životů a postaví se čelem k neskutečné kompletizátorské lahůdce České křídové tabuli?

Ted' mě vlastně napadlo, co to tady plácám. Vždyť takový člověk (je-li to vůbec člověk), opravdový systematický kompletizátor už existuje. A nejen, že každou věž zkompletoval, on na ní pro jistotu ještě udělal 1-10 prvovýstupů. Známe ho všichni..

Foto (c) archiv autora

Tramputy odškrtávače

Jednoho. Nejmenovaného...

Olga Mikanová
HO1 Alpin Praha

Ne jprve trochu poučení pro neznalé: odškrtávač je lezec, který si odškrtává vrcholy uvedené v průvodci určité skalní oblasti. Pokud se jedná o oblast saských pískovců, těch průvodců je celkem 6 a jde tedy o mega odškrtávače. O jednom se tady nedávno psal oslavný článek u příležitosti zkompletování všech saských věží. Nevím, kolik lezců se tímto sportem zabývá, já znám také jednoho..

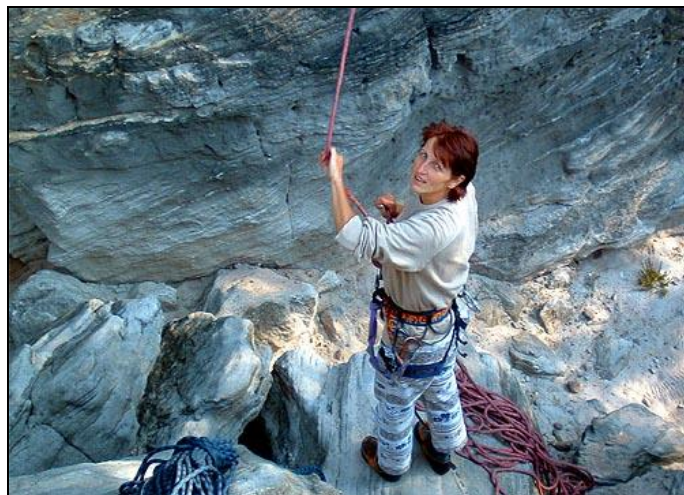
Mnohokrát jsem měla příležitost zúčastnit se (jako spolulezkyň) mnoha objevitelsko - odškrtávacích výprav, a tak vím, o čem je řeč.

První problém rozdílných idejí odškrtávače a spolulezce je motivace. Zatímco odškrtávač odjíždí na víkend motivován množstvím nově odškrtaných věží, spolulezec se naivně těší na pěkné lezení. To samozřejmě ještě neví, že většinu času stráví blouděním a hledáním vybraných věží. Pokud je věž konečně nalezena, bývá čudloidní, nechutně zelená nebo na ní vedou cesty lámavé, nehezké až hnusné. Ale i pokud je to

všechno dohromady, je třeba na ní vylézt a zapsat se do vrcholové knihy. A to i v případě, že v její blízkosti hnízdí vosy.

Další těžkosti v případě saských pískovců spočívají ve vzdálenosti oblasti od místa bydliště. Pokud se jedná o Pražáky, je jasné, že popracovní výjezd na lezení je pěkná honička končící v nočních hodinách a čelovka patří k povinné výbavě.

Úplná tragédie je vydání nového průvodce. To odškrtávače úplně rozhodí. Celé večery prosedí nad průvodcem a srovnává, kolik věží mu tam zase přidali. A když vyjde článek v CAO News o někom, kdo odškrtávače předběhl? To se tedy připravte, že se denní přiděl cest možná zdvojnásobí.

Dny odškrtávače jsou hezké i méně hezké. Nejkrásnější jsou večery, kdy si odškrtávač zapisuje nově dosažené vrcholy a v průvodci si barevnými pastelkami podtrhává věže a vylezené cesty. Spolulezec se spíše věnuje ošetřování šrámů, vosích bodnutí a v hospodě pak závistivě naslouchá, jak si kdo parádně zalezl..

Že nikoho takového ve svém okolí neznáte? Tak si toho ode dneška začněte vážit. Nebo litovat, že jezdíte stále na stejná místa? Já už vlastně ani nevím, ale jedno je jisté. Tenhle článek vlastně vůbec není o trampotách odškrtávače, ale o trampotách spolulezce(kyně) odškrtávače.

*Spoustu krásných, odškrtaných věží i cest přeje
Olga Mikanová!*

Foto © archiv autora

Malý dodatek

Odškrtávač Miroslav Pichláč Michlík

Možná to někdo z přátel a blízkých poznal, možná ne. Ten milý a laskavý článek Olgy Mikanové byl o „nejmenovaném odškrtávači“ **Mírovi Michlíkovi** (na snímku).

Míra bydlel dlouhou dobu v Děčíně a je autorem mnoha prvovýstupů v Labáku, Jetřichovicích, Kyjově, Hřensku i jinde. Nyní žije v Praze a je členem HO1 Alpin. Letos v červnu mu bylo kulatých 50 let a je pořád velmi aktivním lezcem.

Tedy alespoň dodatečně:

Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, úspěchů v práci i sportu a v neposlední řadě řadu odškrtaných skal Ti přeji všichni kamarádi, známi a redakce CAO News!!

Feráty snů v oblasti Brenta

S Karlem Bělinou tentokrát na ferátách...

Leoš Adámek

Povrly

Po nezdářeném výstupu na Matterhorn z Italské strany, kterého jsem se s manželkou účastnil začátkem července, jsme se rozhodli tento neúspěch napravit něčím pěkným.

A náhle to přišlo. Koncem července za mnou do kanceláře přišel rozjařený horolezecký nestor Karel Bělina, který se právě vrátil z výpravy z oblasti Brenta. Nadšen popisoval své lezecké zážitky z výstupu na Gugliu Brentu a mezi řečí se zmínil o nádherných odjištěných ferátách, které se z jeho vyprávění zdály být velmi zajímavé. Jen tak jsem se zeptal: „Karle, nejel bys tam ještě jednou na prodloužený víkend?“ „Jel bych třeba hned zítra“, odpověděl Karel a námět, kam vyjet, byl na světě.

Vzhledem k pracovním povinnostem jsme termín odjezdu naplánovali na 16. srpna. Počasí bylo sice nejisté, ale my jsme byli rozhodnutí, že pojedeme. Vyjeli jsme dle plánu v odpoledních hodinách, tentokrát pouze jako rodina. S manželkou, čtrnáctiletým synem Jakubem a Karlem, který nám dělal průvodce. Českou republiku jsme opustili v 19,00 hodin na hraničním přechodu v Železné Rudě. Dále naše cesta vedla směr Mnichov, GAPA na Innsbruck, dále přes Brenerský průsmyk na Bolzano a Madonnu di Campiglio, kam jsme dorazili druhý den dopoledne. Během cesty si Karel přibouchl palec levé ruky do dveří auta, což bylo vzhledem k našemu nastávajícímu programu velmi nepříjemné.

Po příjezdu do Madony jsme se vyvezli lanovkou na Passo del Groste (kde jsme zjistili, že Karel zapomněl tašku s jídlem u auta na parkovišti). Z Passa del Groste jsme se dostali po trase 316 na Rif del Tuckett a po občerstvení dále na Rif Brentei (Alberto – Maria 2176 m nad m.). Tato chata se stala po 3 dny našim základním táborem (Karel zde usmlouval slevu pro všechny).

Ráno 18. srpna v 9,00 hod vyrážíme z Rif Brentei na Rif Pedrotti - cesta přechází v prudké stoupání do sedla, ze kterého je vidět Pedrotti. Počasí je nejisté a střídá se slunce s mlhou a oblačností, místy drobně prší. Na Pedrotti jsme dorazili ve 12,00 hod. Po malé přestávce vyrážíme zpět do sedla na Ferátu Viadelle Buchette, která vede přes Rif Alimonta a zpět na Rif Brentei.

Nástup na ferátu je zajištěn několika žebříky, dále pokračujeme po úzké cestě napříč kolmou stěnou cca 300 m vysoko. Cesta je místy jen 10 cm široká, na některých místech jsou dokonce dřevěné lávky. Tento úsek si všichni velmi užíváme, hlavně místa, kde cesta přechází v tunel vysoký na menší postavu, který nejspíš vznikl přírodním způsobem. Cestou potkáváme v protisměru další turisty (vyhýbání není zrovna příjemné). I přes hodně strmé úseky, se nám cesta velmi líbí. Nebezpečná místa jsou dobře zajištěna ocelovými lany, což nám dodávalo jistotu. Závěr feráty vede po strmém

hřebeni (kde se kumulují další výpravy a musí se čekat) přes nepříjemné ledové pole na Rif Alimontu. Na Rif Brentei dorážíme v 17,00 hod téměř vyčerpaní, ale s pocitem příjemně prožitého dne.

Úzká exponovaná cesta vysekaná v kolmé stěně 300 m nad zemí..

V sobotu 19.8. vyrážíme na Rif Alimnotu, dále po Sentiero SOSAT. Tato feráta vedla přes jižní svah po úzké pěšině, která postupně přecházela v kolmou stěnu. Její úbočí bylo lemováno kvetoucími hořci a alpskou protěží, což potěšilo hlavně Jakuba. Po příchodu na Tuckett jsme sešli zpět na Sentiero Boloni na Brentei. Poslední naše feráta vedla přes Rif Tuckett do sedla Bocca di Tuckett. Výstup vedl přes strmé ledové pole poseté kameny a několika trhlinami. Po dovršení sedla a malém odpočinku (neboť tento úsek byl fyziky náročný), stoupáme na Sentiero delle Bucchette Centrali, po ocelových lanech stále vzhůru až do míst, kde feráta zleva kopírovala kolmý skalní masív (toto místo by se bez fixních lan nedalo překonat). Dále jsme pokračovali opět vzhůru až na hřeben masívu, který jsme přecházeli za hřmění, což nás trochu vyděsilo. Feráta končila sestupem po několika žebřících do úbočí, ze kterého jsme sešli přes Rif Alimontu na Rif Brentei.

Z mnoha míst se naskýtají nádherné výhledy do údolí a na okolní hory. Na snímku v popředí bergführer **Karel Bělina**..

V pondělí ráno jsme sešli do Madony a odjíždíme s hlubokými zážitky a obdivem nad zdejšími ferátami snů, které nám svou přírodní jedinečností učarovaly..

SLOUPEK ZASLOUŽILÉHO QUAKERA..

I Quakeři mají svůj Everest. Jmenuje se **Tvarožník**..

Krásný, pyšný, vysoký, osamocený ve své mohutnosti a přesto zůstává všemi průvodními znaky, krom své obrovitosti, pouhopouhým klasickým qvakem. To si uvědomíte ihned, jakmile dojdete pod nástup a zvednete hlavu a sto procentně se v tomto poznání ujistíte, jen co se odlepíte od země a začnete vzlínat tímto ušlechtilým pískovištěm.

Bez Tvarožníku však nikdy nemůže být vaše sbírka qvakoidů kompletní, takže na nic nečekejte, rychle sbalit quakerský útočný kletr a jdeme na věc..

Tvarožník (Quargelstein)

Tvarožník je pozoruhodný nejen svým hezkým tvarem a velikostí, ale zajímavá je i jeho historie – sahá až do roku 1909. V tomto roce byly na území, dnes nazývaném Dubské skály, zlezeny vůbec první věže. Byly jimi Vosa, Větrná díra a Zlý bratr v údolí Roklice a právě náš Tvarožník u Hradčan.

První cesta je v některých průvodcích připisována **Josefu Draschdanskému** s druhy, autory Velikonoční neznáme, ale cesta spadá do období před druhou světovou válkou. Pak až deset let po revoluci vylezl **Jan Hásek** s **Jakubem Turkem** Pionýrskou cestu a poslední (a nejtěžší) přírůstky jsou od dvojice **Pavel Bechyně** a **Pavel Henke** z května 2003. Celkem tedy pět známých cest.

V okolí Tvarožníku je zajímavá hlavně Hradčanská stěna (dvě VIIb od výše jmenovaných **P.B.** & **P.H.**) a několik menších skal, na které byla většina prvovýstupů vylezena v první polovině 90. let minulého století. Většinou v měkkém a solivém pískovci.

Tvarožník se nachází vlevo od cesty z Hradčan na Mimoň. Osada Hradčany (dříve Kummer) nabízí možnost koupání v Hradčanském rybníku, návštěvu bývalého vojenského letiště a v celém okolí příjemnou cykloturistiku.

Nezapomeňte na Ranč Osamělá hvězda. Zařízení poskytuje venkovní občerstvení s bohatým nápojovým lístkem. V letních měsících se zde pořádají pravidelné country bály a zábavy pod širým nebem. Součástí ranče je i útulek pro lesní zvěř a malá ZOO.

Tvarožník

Stará cesta IV; Léto 1909, Josef Draschdanský s druhy. Širokou spárou v pravé části jižní stěny na polici a doprava ke kruhu. Nepříjemným krokem v solivé spáře krátce vzhůru a položenou stěnkou přes hodiny na rameno k borovici. Krátkou stěnkou kolem hnízda na vrchol.

Velikonoční VI; Před rokem 1937, němečtí lezci. Výraznou spárou v pravé části severní stěny, okolo dvou mohutných buků na její konec. Odtud stěnou nejprve doleva a poté přes zarostlé stupně doprava na vrchol. Špatně jištěno.

Pionýrská VI; 18.7.1999, Jan Hásek, Jakub Turek. Vpravo od Staré cesty převislou, později lehce ukloněnou spárkou na policičku. Po ní doleva ke kruhu Staré cesty a na vrchol. Špatně jištěno.

Tekutej písek VIIb; 12.5.2003, Pavel Bechyně, Pavel Henke. Vlevo od Staré cesty spárou přes 2 kruhy a stěnou n.v.

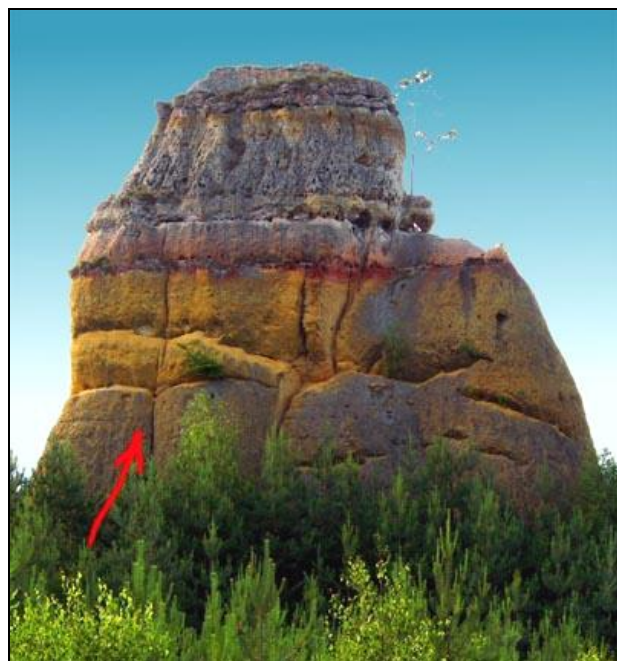
Jak přežít blahobyť VIIb; 12.5.2003, Pavel Bechyně, Pavel Henke. Vlevo od V hrany sokolem k 1. kruhu. Přechod vpravo do spáry a tou přes 2. kruh na balkón Staré cesty a tou n.v.

Jak vypadá takové typické tvarožníkové lezení popsal výstižně **Lukáš Chalupecký** ve svém starším článku v CAO News o prvním přeletu cesty Tekutej písek:

„... Pavel vybral trasu s dvěma kruhama. Myslel, že je to nějaká klasika. První kruh jsme dobývali asi hodinu, druhý už méně a na vršek jsem se zadržným dechem už doslova vyletěl - to proto, abych něco neurval - úplně jsem levitoval.

No a nahoře jsem zjistil, že tím pádem má cesta Tekutej písek VIIb (Kýsa x Buky, 12.5.2003) první přelet!

Cesta dělá svému jménu čest. Protážené hodiny a hodinky sotva udrží smyčky v nich jsou a když se tvrději podíváš, tak odtečou. Pavlova Verča dolezla na vršek a chtěla okamžitě dolu: „Tady nebudu ani minutu!“ ...“

Tvarožník – šipka označuje místo, kudy vedl výstup 22. srpna 2004 T.Holomíček x L.Chalupecký & P. + V. Aksamitovi..

Určitě vás již svrbí prsty, takže už jen krátce:

Přístup do oblasti: Z Mimoňe nebo Doks na Hradčany. Věž stojí kousek od cesty.

Nejvýznamnější věž: Tvarožník nemá v okolí konkurenci.

Možnosti prvovýstupů: Na takto mohutnou věž by všude jinde vedlo tučnou cest. Vzhledem k její specifičnosti jich tolik asi nikdy nebude, ale nějaké projekty tu jsou.

Osvěžovny v okolí: Ranč Osamělá hvězda, Doksy, Mimoň.

Zajímavosti a lezení v okolí: Hradčanská stěna a v širším okolí několik nižších věžiček..

Průvodce: Nejlepší je od **Albrechta Kittlera** Kummergebirge, Daubaer Schweiz nebo starší (1996) od **Helmuta Hasso Gantze** Kummerské pohoří a ostatní oblasti severních Čech.

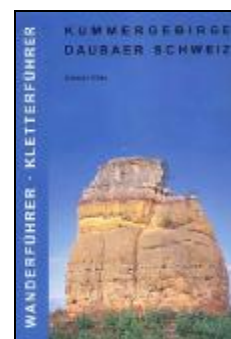
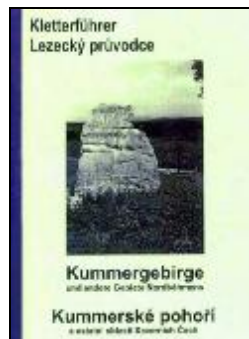

Foto © Lukáš Chalupecký, Albrecht Kittler a archiv CNs

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Sněžník (masívy za Korábem)

Kormidlo - Kosatka V

12.8.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Úplně vlevo v SZ části masívu spárou na vrchol.

Kormidlo - Sextant VI

12.8.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Vpravo od cesty „Kosatka“ stěnkou na polici a zahnutou spárou na vrchol.

Kormidlo - Mořský vlk VII

12.8.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Uprostřed masívu spárkou a stěnou ke K. Přímou stěnou n.v.

Kormidlo - Kelp VI

12.8.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Vpravo od cesty „Mořský vlk“ výrazným sokolem na vrchol.

Kormidlo - Mořský proud VI

12.8.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Vpravo od cesty „Kelp“ stěnkou a sokolíkama na vrchol.

Dubské skály

Jerry Packard (nová věž) - Irčan II

28.6.2006

Petr Vránek, P.Bechyně, P.Henke, P.Kočka, S.Krob, M.Strnad
Od V komínem na pilíř a na vrchol.

Jerry Packard (nová věž) - Tři čtůry IV

9.8.2006

Petr Vránek, P.Bechyně, P.Henke, P.Kočka, S.Krob, M.Strnad
Od Z komínem na pilíř a cestou „Irčan“ na vrchol.

Zelenáč - První nesmělé krůčky VIIIc

9.8.2006

Pavel Henke, Pavel Bechyně

Náhorní tupou hranou od J na vrchol.

Zelenáč - Skutek utek VIIIb

9.8.2006

Pavel Henke, Pavel Bechyně

Západní hranou na vrchol.

Skály u Obroku

Špalek - Tančící žížala VIIIc

Martin Čermák

Ostrou hranou na vrchol.

Okenní věž - JV varianta V

12.6.2006

Martin Čermák

Stěnou a vpravo na balkon JV cesty, tou na vrchol.

Zatracenec - Nový směr VIIIc

9/2005

Martin Čermák

Převíslou severní hranou na vrchol.

Zatracenec - Tour de bloc VIIIb-c

9/2005

Martin Čermák

Středem údolní stěny, přes dírky.

Bobek - Bouldřík VII

31.3.2006

Martin Čermák

Levou náhorní hranou.

Širotek (nová věž asi 100 m severně od Bratříčka) - Přeskok 1

22.4.2006

Luboš Martínek

Z masívu.

Širotek - Náhorní komín III

22.4.2006

J.Hnilica

Náhorním komínem na vrchol.

Širotek - Bratříčku, kde jsi VII

22.4.2006

Luboš Martínek, J.Hnilica

Podél JZ hrany (2K) na vrchol.

Širotek - Utažení šroubů VIIIb

22.4.2006

Luboš Martínek, J.Hnilica

Údolní stěnou přes 1.K do spáry, jí na balkon a přes 2.K na vrchol.

Širotek - Varianta VII

11.6.2006

Martin Čermák (jištěn)

V severní stěně spárou na balkon a cestou Utažení šroubů na vrchol.

Lovecká věž - Na lovu VI

2003

Martin Čermák

Podél pravé údolní hrany přes díru na vrchol.

Divočák - Highball VIII

2005

Martin Čermák

Vpravo od Staročeské, stěnou na vrchol.

Skály u Nedvězí

Věž u Nedvězí - Rehabilitační cvičení VIII

J.Chrtek...

Pravou částí údolní stěny (2 BH) na polici a dále Údolní hranou na vrchol.

Skály v Kokořínském dole – skály u Lhotky a Štampachu

Herkules - Bušido VIIIc

9.8.2006

Pavel Bechyně x Pavel Henke

Uprostřed Z stěny postavením a stěnou ke kruhu. Vlevo do trhliny, tou ke 2. K a šikmo vpravo žlabem na vrchol.

Herkules - Varianta IX

9.8.2006

Pavel Henke

Vlevo od JZ hrany stěnou a šikmo vlevo podél šikmé police k 1. kruhu cesty Bušido.

Skály u Úštěku

Dolská jehla - Klídek V

23.3.2006

Martin Čermák

Úzkou západní stěnou a vpravo hranou na vrchol.

Indián - SZ cesta V

19.5.2006

Martin Čermák

Širokou spárou do sedélka a na vrchol.

Rohatá - Sebevražedná hrana VIIb-c

19.5.2006

Martin Čermák

Hranou vpravo od Dvojspáry na předskalí a na vrchol.

Skály na Vlhošti

Buková stěna - Starý rest VII

2000?

Luboš Martínek a spol.

Vpravo od cesty Na výsluní, stěnou (2K) na vrchol.

Opičí stěna - Hříšní lidé VIIIb

2000?

Luboš Martínek a spol.

Vpravo od Hrnečku vař, přes 3K na vrchol.

Lvice - Dolce Vita přímo VIIIc

6.9.1999

Petr Laštovička

Od 3.K přímo.

Skály v Údolí Roklice

Kostelník - Hlavní skok 3

6/2006

Martin Čermák

Z masivu přeskok na Hlavní věž.

Veleop - Jako nic 2

6/2006

Martin Čermák

Z Manželské skokem ke slaňáku.

Skály u České Lípy

Pingú - Natahovačka VIIb

2004

Martin Čermák

Vpravo od Mechové při hraně na vrchol.

Skály u Popelova

Soudce - Kájínek VI

18.8.2006

Martin Čermák, S.Hochmutová

Vlevo od Marnotratné stěnou na polici a na vrchol.

Soudce - Kriminál tango VIIc

18.8.2006

Martin Čermák (jištěn)

Vlevo od Justičního omylu, podél trhlíny přes převis do spáry a na vrchol.

Skály u Doks

Sion - Trochu vejš VIIIc

6.4.2006

Martin Čermák

Vlevo od cesty Rozžihání, stěnou přímo na vrchol.

Ararat - Klidná V

6.4.2006

Martin Čermák

Vlevo od Předpotopního komína, stěnou na vrchol.

Skály u Nového Berštejna

Berkova skála - Východní kout V

11.5.2006

Martin Čermák

Koutem na terasu a komínem na vrchol.

Berkova skála - Převisovka VI

11.5.2006

Martin Čermák

Vpravo od Cesty do sedélka, převislou stěnkou na vrchol.

Blatnice - Hopskok 2

11.5.2006

Martin Čermák

Z masivu skokem k výlezu Náhorní cesty.

Skály nad Deštnou

Klíště - Malý krvesaj VIIIc

15.5.2006

Martin Čermák

Náhorní převislou hranou na vrchol.

Tesařík - Další cesta IV

15.5.2006

Martin Čermák

Levou náhorní hranou na polici a Starou cestou na vrchol.

Tesařík - Megaskok 2

15.5.2006

Martin Čermák

Z masivu přeskokem, vpravo od slaňáku.

Písečná blecha - Krátká V

15.5.2006

Martin Čermák

Pravou náhorní hranou.

Písečná blecha - Malý bleší skok 2

15.5.2006

Martin Čermák

Z balvanu přeskok na pravou náhorní hranu.

Písečná blecha - Velký bleší skok 3

15.5.2006

Martin Čermák

Z vyššího masivu přeskokem na vrchol.

Větrník - Pravá V

15.5.2006

Martin Čermák

Podél pravé náhorní hrany.

Deska - JV koutek IV

15.5.2006

Martin Čermák

Převisem do koutové spáry a jí na vrchol.

Pastevecká věž - Přímá náhorní V

15.5.2006

Martin Čermák

Středem stěny na vrchol.

Ptačí stěny u Bukové hory

4. Masiv - Rychlokvaška 7-

8/2006

Martin Čermák

Mezi koutem a hranou (IV), středem převísle stěny přímo.

STŘÍPKY..

Válka proti kobylkám?

Po návratu z oblasti Brenta, kde naším hlavním cílem byl výstup z knihy Im extremen fels na vrchol Guglia di Brenta „Fehrmann verschneidung“, který se nám podařil a k tomu ještě další čtyři výstupy na okolní vrcholy, dostávám do ruky článek „Válka proti kobylkám“.

Co na to říci: Že jeden rok jsou velká sucha a druhým rokem zase hodně prší?

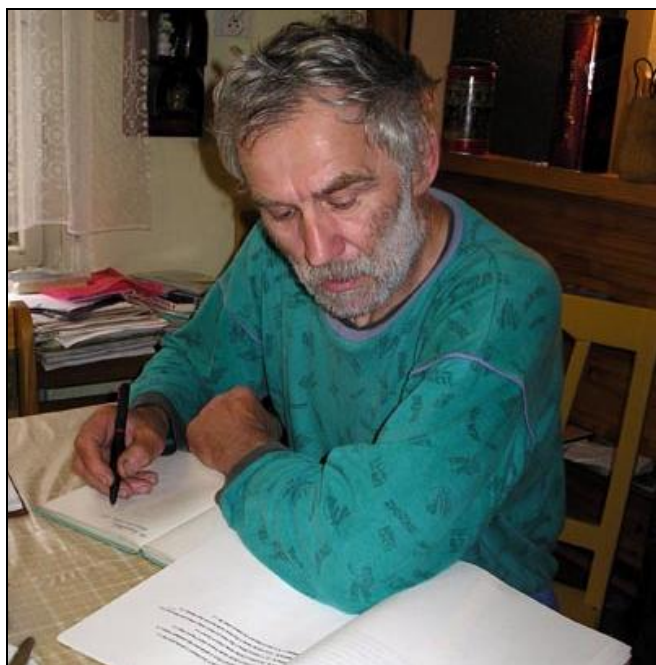
Zde se jedná o lezce a nebo, jak mladý hoch uvádí, „Kobylky“. Jsou jimi lezci prvovýstupci **František Žid, Ondřej Huml, František Mezera, Pavel Bechyně, Jakub Martinec, Karel Bělina, Petr Slanina, Daniel Holzl, Antonín Olexa, Radka Krumplová, Iva Kubešová** a další.

Nevím kdo s kým soutěží a o kolik bodů, ale jedno vím určitě, že se zde zachovávají pravidla pískovcového lezení jak při lezení, tak i při tvoření nových cest.

Kde má a nemá být kruh a v jak těžké cestě záleží jen na rozhodnutí prvovýstupce.

Ještě sám za sebe:

Dělám lezení již 44 let, stále se tomu věnuji, neztrácím čas hloupostmi, dělám to, protože to mám rád a jsem o tom přesvědčen. Je to takový návod na štěstí, ale vyžaduje osobní odvalu.

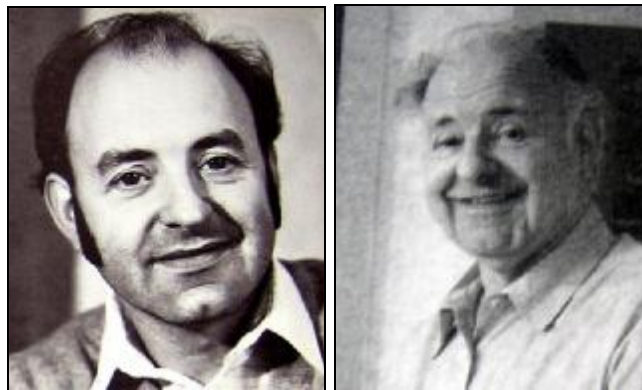
Horám zdar! **Karel Bělina**

Foto © Pavel Kýsa Bechyně

Dietmar Heinicke sedmdesátiletý

Znáte tyto hezky barevné knížečky? Ovšem, vždyť se jedná o poslední vydání souboru lezeckých průvodců po Saském Švýcarsku! Autorem je **Dietmar Heinicke** (na snímcích), který dne 26.9.2006 oslaví své již sedmdesáté narozeniny.

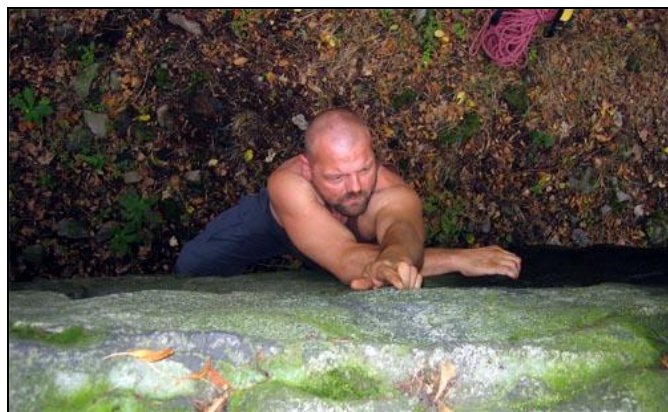
K zástupu gratulantů se připojujeme i my:

Herzlichen Glückwunsch!

Foto s laskavým svolením **Heinze Gliniorze**

Po x letech opět na skále..

Poprat se s nástrahami ostrých lištiček na Malé Veleňské věži přišel během prázdnin i **Karel Kalibus Kuschina**. V sobotu 11. srpna 2006 si po několika letech vyzkoušel, jestli to ještě nezapomněl. Karel patří, společně s **Romanem Lapim Goltschem, Vladislavem Hynkem Pancem** a **Jiřím Houbou Chárou**, k zakladatelům horolezeckého srazu „Podzemní lezení“, jehož již XVI. ročník se uskuteční letos v říjnu na Bořni..

Karel Kalibus Kuschina v cestě Open Air na Malé Veleňské věži..

Foto © 2006 by **Sponge**

Sebrali nám Pluto

Dlouho se o tom jenom dohadovali, teď vědci rozhodli: Pluto není planeta.

Mezinárodní astronomická unie, která jednala v létě v Praze, se usnesla na změně definice planety. Podle ní již mezi ně nepatří Pluto, Charon nebo Xena, které vědci navrhli označovat jenom jako trpasličí planety..

Vlasta Peroutka na „Dibonce“

V pátek 25. srpna 2006 odjel **Vlasta Peroutka** s „Hřenskou pivní partou“ **Radkem Havlákem** a **Standou Frömmelem** do italských Dolomit. Přes nepřízeň počasí a čerstvě napadaný sníh se Vlastovi s Radkem podařilo vylézt nádhernou klasickou Dibonovu hranu (4 UIAA) na Cimmo Grande 2.999 m.n.m.

K podmínkám, které v cestě panovaly, Vlasta řekl:

„Nástup a celá druhá polovina cesty byly zasněžené a v první půlce často tekla voda. Měli jsme to sami pro sebe, nikdo nikde nelezl. V prvních dvou délkách nám přemrzly prsty a dál už nebolely. Občas jsme lezli žlaby s tekoucí vodou - nahoře nám voda vtekla do rukávů a dole vytekla u kotníků. Nic moc.“

V půlce cesty se nám zkazilo počasí. Některé délky jsme se s Radkem vůbec neslyšeli ani neviděli. Asi po 6ti hodinách jsme byli na vrcholu, kde leželo dobrých 15 cm sněhu..“

Na další dny se raději přesunuli za teplem do Finale Ligure, Arca a Frankenjury, ale to už je jiný příběh...

Foto © 2006 Stanislav Frömmel a archiv V.P.

Nový koníček Martina Čermáka

Martin Čermý Čermák (na snímku) nám poslal seznam nových cest z Dubských skal, včetně několika staršího data, které se do nového průvodce nedostaly.

Kromě toho Martin napsal:

„Jinak mě teď poslední dobou dost baví slackline – highline. Je to fakt super na trénink rovnováhy i koncentrace..“

Pár novinek z Dubských skal a okolí připravujeme do některého z příštích čísel CAO News.

Padesátníci na vrcholu Sajamy

V červenci 2006 odletěli do Bolívie a jižního Peru na horolezeckou a poznávací výpravu **Miroslav Michlík**, **Zdeněk Mikan**, **Jaromír Pospíšil** a **Petr Verich**. Během této cesty vystoupili na vrchol Huayny Potosí 6.088 m.n.m. (viz článek Jaromíra Pospíšila v minulém čísle CAO News) a také na nejvyšší horu Bolívie, Sajamu 6.542 m.n.m. (už bez nemocného Jaromíra).

Michlík a Mikan (na vrcholovém snímku) letos slaví padesátiny, takže jejich úspěšný výstup byl určité i hodnotným dárkem k jejich kulatinám..

Miroslav Pichláč Michlík a **Zdeněk Miki Mikan** na vrcholu Sajamy 6.542 m.n.m. V pozadí dvojčata sopek Pomerata a Parinacota, které se zdají být vyšší než Sajama. Třetím na vrcholu byl **Petr Verich**, který pořídil tento pěkný snímek..

Foto © 2006 Petr Verich

Srpnový „Horám zdar“ na Helze

Parádní lezecký víkend na Vlhšti strávili lezci z HO LOKO Teplice a HO Bořeň. Rozlehlé Dubské skály obecně patří mezi málo navštěvované oblasti. Čas od času se některá podoblast dostane na nějakou dobu do středu zájmu hrstky prvovýstupců a poté většinou zas rychle upadají v nezám. Je to osud i Skal na Vlhšti. Po náporu v sedmdesátých a osmdesátých letech, sem nyní zabloudí jen několik lezeckých part za rok.

Svědčí o tom i fakt, že se Tepličákům podařilo ukořistit na „hvězdičkové“ věži Helga Horám zdar 20. srpna 2006..

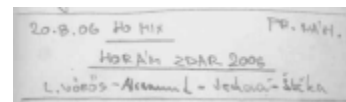

Foto Copyright © 2006 Ládičkovo Pekárna

Pozdrav z polárního kruhu

Hory Norska nemaj vady!
Lesy, fjordy, vodopády.
Jen ten pižmoň, sob či los,
nevystřčil dosud nos.

Krásné túry jdou nám k duhu,
ahoj - z polárního kruhu!

Z hor severního Norska zdraví **Jindřiška & Terežka Řehákovy**

Novinky z Labáku

Začátkem září se Labským údolím prohnali „mladoši“ **Adam Ondra** a **Martin Stránilík** a na to, že zde byli poprvé, se vcelku bez skrupulí prošli několika místními „desítkami“ Game over Xb, Poslední relikvie Xb, Matrix Xb, Blyskání na lepší časy Xb. Adamovi se navíc podařilo teprve třetí opakování cesty Hadí oči Xla. Opravdu kvalitní práce!

Dvě nové cesty vytvořil lezecký tandem **Pavel Pavouk Černý** a **Petr Laštovička**. Dočíst se o tom můžete v „knize místních lezců“ U Kosti:

„Ganz Neue Kletterstiege für Peter Katze:

*Pechvogel (Smolár): Zpětný ráz, obtížnost cokoli kolem IXa (Fr.Br. 6b+). Vlevo od Tatínek stěnou přes dvě dvouprdy a 5 BH ke 3.K cesty „To byla klika“. Tou na libovolný vrchol.**

(Nástup se dá vojebat traverzíkem zleva.) Pája & Pét'a

**PS: Dolezl jsem až na samý vrchol blaha. Kdo to vyleze bez MgCO3, dostane se do nirvány.*

Barokní stěna: Concerto Grosso VIII. V pravé části JV stěny rajbasem (BH) do spárek c. „Galantní slavnosti“, touto do podlouhlé d'oury a traverz dopr. K 2.BH. Stěnou přes 3.BH (pod ním doprava) ke kruhu „Galantních slavností“. Od něj zprava a zleva přes 4.BH ke slaňovacímu BH (je vlevo v převísku). Pavouk, Pítrš“

František Fany Hochwalder zkonstatoval, že takovou bídnou rybářskou sezónu již dlouho nepamatuje..

A výhled z okna lezecké restaurace „**U Kosti**“ nabízí stále stejně úžasné panorama:

Foto © 2006 Sponge

Sele & Bál – Lesná 2006

Maškarní bál spojený s rožněním selete zorganizovali **Táňa** a **Tomáš Hrabáňovi** v pohostinství zvaném „U Lidušky“ v Děčíně Lesné. Za téměř symbolické vstupné 30,- Kč byla k máni slušná porce zábavy i dozlatova vypečeného selátka...

Foto © 2006 Sponge

S Tomášem Pleskačem na Kořenáči

Jirka Kudrnáč přivedl Tomáše prvně do skal a at' mu vyberu nějakou pěknou cestu. Kořenáč slaví už brzy 100 let od prvovýstupu, tak ani nemůžu vybrat jinak. „Tohle že mám vylézt?“

Stará cesta IV to je opravdu klasika. Nejprve krátce stěnkou, pak lehký komín a na závěr lahůdková spára. Je vidět, že Tomáš si cestu opravdu vychutnává.

Poslední krok ke slaňáku a je tu vrchol. Je čtvrtek 18. května 2006, 16:50 hod. Tomáš se raduje za své první pískovcové věže.

„Tož, Horám zdar!“

To odpoledne jsme stihli ještě další věž, ale první vrchol je první vrchol.

Je to něco jako první láska a na tu se nezapomíná..

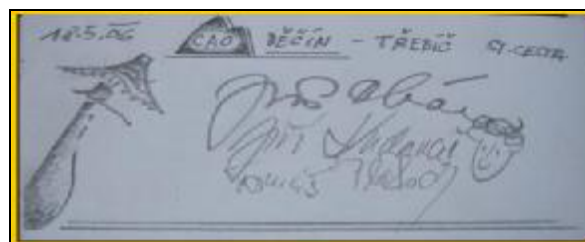

Foto © 2006 Jiří Kudrnáč

Klasici na kolech

Jak jinak mohlo skončit 5. září 2006 milé setkání s pány horolezci **Helmutem Weigelem** a **Ladislavem Ryskou** na cyklistické vyjízdce, nežli povídáním o lezení a věcech kolem něj. Já krátce vylíčil, jak jsme s Pavoukem „vyfoukli“ ostatním stouletou Jeptišku, Helmut mně povykládal o záhadě kolem prvovýstupu na Teufelsturm, festivalu horolezeckých filmů, pozvání od **Bohumila Sýkory** a společně jsme se shodli, že bych měl udělat rozhovor s jedním hodně zajímavým prvovýstupcem klasikem, který by v CAO News neměl chybět..

Jiří Houba Chára

BERG-HEIL und HANDSCHLAG

Heinz Gliniorz

Autor historicky velice zajímavých horolezeckých almanachů, pan **Heinz Gliniorz** z Pirny, nám zaslal několik vlastních publikací. V průvodním dopise zároveň pochválil úroveň CAO News a nabídl tyto své materiály zdarma k eventuálnímu použití v našem časopise.

Almanach BERG-HEIL und HANDSCHLAG vychází jednou v roce. Už nyní pracuje **Heinz Gliniorz** na almanachu pro rok 2007..

Hmm, opravdu vřelé díky!!

Smutný osud Torre Piaz

Když jsme (**Milan Cestr, Jan Horák, Jiří Chára, Jan Palivec, Zdeněk Vaishar**) v září roku 2000 přijeli lézt do Dolomit, jednou ze zastávek byly i Vajoletky. Do sedla k rif. Re Alberto jsme dorazili až odpoledne, takže jsme se rozhodli, vylézt si alespoň vcelku osamocenou a poměrně nízkou (2.670 m) Torre Piaz. Bylo nám divné, proč na ní nikdo neleze, proč budíme na věži tolik rozruchu a proč se nám zdá, jakoby jsme ve vzduchu cítili zvláštní pach síry.

Věci na kloub jsme přišli až doma po návratu, když jsme na internetu zjistili, že jen pár dnů před naší návštěvou se velká část věže zřítila do údolí..

Na věž se opět leze (alespoň ti odvážnější), ale většina místních se domnívá, že ji stihne stejný osud, jako její původní mohutné boční části..

Torre Piaz 2.670 m

Vlevo je pohled na věž, který nabízela až do posledního srpnového týdne 2000, vpravo je její současný vzhled, jak ho zachytil **Láďa Vörös** při své letošní návštěvě.

Rakouský Seewand

I když ještě občas někteří z lezců ohrují nad zajištěnými feratami nos, jejich obliba stále stoupá a některé z nich dokáží připravit nádherný zážitek (a sportovní výkon) i jejich zatvrzelým odmítačům. Takovou cestou je i známý Seewand v Rakousku. Atraktivní ji dělá její výška, obtížnost, obrovitost vlastní stěny, ale zejména překrásné výhledy na modravé jezero po vami..

Ilona Škálová a David Nehasil v Seewandu. Vlevo Ilona v jednom z traverzů v kolmé stěně, vpravo David nad stěnovou knížkou..

Foto © 2006 archiv I.Š. a D.N.

Co je v tobě

To je název nové cesty na Malé Veleňské věži. V neděli 10. září 2006 ji mezi cesty Open Air a Orujo vtěsnal **Tomáš Hrabáň** (na snímku při prvovýstupu). Stejně jako u všech cest v této kolmé stěnce, je nejtěžší první krok. Přes stiskátko a malou lištičku nastoupit do stěny a dlouzí rovnou chytají vršek. Klasifikace veleňská IV.

Navečer si na M.V.V. přijel protáhnout kostru i **Standa Beněš** z horolezeckého oddílu HOSPUL Ústí nad Labem.

Foto © 2006 Sponge

Zlepšovák z Julek?

Na vrcholu Visoka Ponca v Julských Alpách najdete v krabici, místo vrcholové knížky, cigárka se zápalkami a dokonce s pytlíkem na vajgly. Zda jde o roztržitost některého z návštěvníků, který si omylem místo cigaret odnesl dolů knížku, nebo o pozoruhodný zlepšovácí návrh tamních horalů nevíme. Ale takové vrcholové cigárko přijde vhod, ne?

Vrcholová krabice a její obsah - Visoka Ponca, Julské Alpy

Foto © 2006 David Nehasil

Totem Pole

Tahle naprosto ojedinělá a dokonalá skalní jehla se vyskytuje v jižní Tasmanii a její jméno je The Totem Pole, neboli Totem. Samozřejmě se na ni leze a bývá často zobrazována i v různých lezeckých časopisech či kalendářích.

První volně zopakování cesty The Free Route má na svém kontě **Steve Monks** a její obtížnost je australských 25 (5.12b).

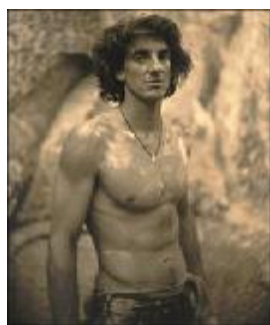
Na polských webových stránkách zanik.pl je volně ke stažení film, kde se o vrchol Totemu úspěšně popral **Iker Pou** se svým bratrem. Film bohužel nevykazuje technickou kvalitou, ale za shlédnutí rozhodně stojí..

The Totem Pole, Cape Hauy, Tasman Peninsula, Tasmania, Australia. V úzké průrvě mezi mohutnou věží vlevo a masivem vpravo trčí jako neodolatelná výzva všem lezcům Totem Pole.

Foto © onsight.com.au

Další sólový přelez Separate Reality

Známý americký rychlík (rychlostními rekordy v přelezení velkých stěn v Yosemiteckém údolí) a sólista **Dean Potter** (na snímku) se blýsknul dalším úžasným kouskem - teprve třetím přelezením cesty Separate Reality 5.11d free solo, tedy pouze v lezečkách a s pytlíkem magnesia.

První, kdo se do stropové spáry vysoko nad údolím pustil bez lana, byl v roce 1986 legendární

Wolfgang Güllich. Druhým byl až v roce 2005 **Heinz Zak** (fotil Güllicha při jeho sólu). A třetím je od letošního srpna Potter.

Skutečně hodně jiná realita...

outside.away.com

Múza Martina Štěrbý?!?

Z Ádru chlapi jedou, Martin jede taky. Cesty v kapse vezou, žádný saky paky. Spáry těžké bez řečí, prsty zedřené špiritusem poléčí. VIIIc či šestka, všude ten cip heká. Spáry kruté miluje, kotníky v nich hobluje. Pak se zase opije, píseň tesknou zapěje, život lezce opěje, tak to je. Tak to taky zůstane, než se kruh s ním utrhne, vnitřnosti mu vyhřeznou a blbě chvílky nastanou. Ach ne! Výhledy bědné! Snad ne dneska, snad až jindy, třeba jenom blbě pindy. V pátek zase do skal. Zdar!

Martin Štěrbý, O.H.E.C. Opava

Záříjová lezecká výročí v Sasku

3.9.1893 - První výstup na velice pěknou věž Goldstein v oblasti Großer Zschand. Alter Weg II, přelezli **Friedrich Meurer, Oswald Weidenbach, Fritz Böhme, Oscar Schuster**.

9.9.1906 – O skutečně pozoruhodném výstupu na **Teufelsturm** u Schmilky píšeme na jiném místě a podrobnější pohled na všechny okolnosti kolem tehdejšího boje o lákavý leč nepřístupný vrchol přineseme v říjnovém čísle CAO News.

13.9.1886 - Poprvé byl zdolán fotogenický Vorderer Torstein v Schrammsteinech cestou Alter Weg III. (Tehdy ještě s umělými pomůckami – čistě tutéž cestu přelezli až Siegfried Meurer, C. Meurer a F. Meurer.)

14.9.1906 – Rovněž před 100 lety byl vylezen vrchol Liliensteinnadel dvojicí **Richard Pötzsch** a **Johannes Klitzsch**.

27.9.1892 – Vylezl **Oscar Schuster** a **M. Klimmer** jednu z nejlezenějších cest vůbec Schusterweg III na Falkenstein.

Na malém snímku je jedno z tehdejších lezeckých es **Rudolf Fehrmann** přímo v akci – při sólovýstupu na věž Dreifingerturm..

Teufelsturm v obležení

V sobotu 9. září 2006 uplynulo rovných 100 let od prvovýstupu na výraznou a těžko dostupnou saskou věž Teufelsturm. Autory směle cesty byli **Oliver Perry-Smith, Walter Hünig, Arthur Hoyer** a **Rudolf Fehrmann**.

Kulaté výročí přilákalo k věži podle očekávání množství lezců. Lezly se snad všechny cesty a ve Staré cestě VIIIb nebylo volno ani na okamžik. Od nás se akce zúčastnili pouze **Tomáš Hrabáň** a **Jiří Chára**, ale čekání ve frontě je brzy omrzelo a šli lézt raději

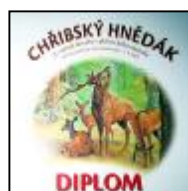
na poněkud méně obležené vrcholy v okolí (i když i ty okolní věže vypadaly ten den, jako by slavily stoleté jubileum).

A ještě poznámka:

Kdo se hlouběji zajímá o lezeckou historii ví, že kolem prvovýstupu na prestižní Teufelsturm, je stále mnoho záhad. Prvenství si totiž již v roce 1890 nárokoval **Wilhelm Hentzschel**. Do příštího čísla CAO News proto připravujeme malou rekapitulaci, o co tenkrát vlastně šlo, včetně obrázků z historie i současnosti..

Foto © 2006 **Jiří Chára**

Chřibský hnědák 2006

Výsledky letošního ročníku Chřibského hnědáka jsme do uzávěrky neznali. Jisté je jen to, že letos se jelo podle nových pravidel, které zvýhodňují obtížnost a počet nalezených cest. Kvůli nabitému kalendáři jsme letošní závod bohužel neabsolvovali..

Beckstein 1988

Když už je ten letošní rok tolik bohatý na stoletá výročí, připomeňme si, jak to vypadalo, když se slavilo právě takové od vůbec prvního sportovního výstupu na pískovcovou věž u nás. V roce 1988 uplynulo 100 let od vylezení Staré cesty na Pevnost ve Hřensku (vzítý název věže, hlavně mezi staršími horolezci, je Beckstein – proto ten titulek). Prvovýstup vykonal roku 1888 **Carl Beck, S.Meurer, C.Meurer a F.Meurer**.

Pavel Pavouk Černý má ve svém archivu nádherné fotografie, z tehdejší slávy:

Možná i z těchto maličkých obrázků poznáte mnoho tváří: **Karel Bělina, Simona Burdová, Karel Krombholz, Zdeněk Kropáček, Petr Laštovička st., Miroslav Michlík, Jaroslav Mlezák, Jindřich Strauss, Jarda Uher, Helmut a Heinz Weigelovi** a mnozí další..

Kinga Ociepka přelezla 8c!

Pohledná, dvacetiletá Polačka s trochu nezvyklým jménem **Kinga Ociepka** přelezla, jako teprve desátá žena na světě, cestu klasifikace 8c. V oblasti Rodellar se jí po sedmi dnech nacvičování podařila vytrvalostní Geminis. „Céčko“ v plánu přitom vůbec neměla:

„Mým prvotním plánem bylo přelézt 8b. Když pak hned první cesta v tomto stupni Gladiator padla na druhý pokus, můj trenér povídá – jdeme na Geminis.“

Kinga Ociepka vlevo při tréninku, vpravo v cestě Geminis 8c

Foto © wspanianie.pl

ME Dračích lodí

V Praze se jelo Mistrovství Evropy Dračích lodí a vyzkoušet si to přijela i **Ilona Škállová** z CAO Děčín (na snímku). Na to, že to byla na tomto atraktivním typu lodí její premiéra, si nevedla vůbec špatně. Absolvovala celkem 5 finálových jízd v kategorii senierek (veteránek) a senior Mix na 2000 m, 500 m a 200 m. Z Vltavy nakonec se svým reprezentačním týmem vylovila jedno 8., jedno 4. a třikrát 3. místo!!

Krom toho během léta absolvovala MČR v rychlostní kanoistice odkud má dvakrát zlato a pak ještě MČR v kvadriatlonu (první místo) a MS v kvadriatlonu, kde získala v kategorii veteránek neuvěřitelné třetí místo. Vše je samozřejmě ve veteránských kategoriích. Jak Ilča tvrdí, na kategorii Elite už ztrácí dech, ale není to hezké být první v Evropě a třetí na světě, byť mezi veteránkami? No jasně že je!

Ke všem dosaženým výkonům gratulujeme!!

Jubilea v měsíci září

Největší událostí měsíce jsou „60“ narozeniny **Petra Zippicha Štěpána** z CAO Děčín.

O dvacet let méně oslaví **Pavel Pavouk Černý**, taktéž z CAO Děčín, o dalších pět let méně **Jaroslav Maršík** z LOKO Teplice a o ještě dalších deset let méně pak **Kamil Javůrek** z CAO Dc.

Přejeme všechno nejlepší, hodně dobré nálady a jedna dobrá rada: neplačte pro to, co skončilo, ale usmívejte se na to, co přijde..

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali, ale rozhodnout, která je lepší už nedokázali, kamarádi z oddílu..

VÝROČÍ

ZÁŘÍ 2006

- 1.9. Lenka Jindrová, HO Tisá
3.9. Martin Štěřba, OHEC Opava
3.9. Mirka Špatenková, CAO Děčín
3.9. Zbyněk Pind'a Homola, HTW Děčín
4.9. Milan Švarcík Černý, Ústí n/L
7.9. Pavel Pavouk Černý, CAO Děčín
7.9. Kamil Javůrek, CAO Děčín
8.9. David Lošťák, Děčín
10.9. Marek Urválek, CAO Děčín
12.9. Petr Zippich Štěpán, CAO Děčín
18.9. Tomáš Hrabáň, CAO Děčín
18.9. Alena Andělová, Labská Stráň
18.9. Jan Červeňáček Šlechta, ČAK Praha
24.9. Jaroslav Maršík, LOKO Teplice
27.9. Ilona Ilča Škálková, CAO Děčín
27.9. Václav Tarzan Storzer, HO Doprava DC

Přejeme vše, co můžeme přát, ať máte svou lásku komu dát, ať Vás má někdo hodně rád. Rozum, co v nouzi poradí, ruku, co v žalu pohladí a hlavně přátele, co nikdy nezradí! Všechno nejlepší!

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 19.9. **Cyklistická časovka do vrchu.** Podzimní část. Start v 16.00 Nebočady, cíl Buková hora, 13,5 km. Info Uher, Mišítková
24.9. **Cyklistická časovka na 100 km.** Podzimní část. Východní nádraží, Čížkovice a zpět. Info Uher, Mišítková
27.9. **Městský orientační běh** Děčín. Info Pavel Dikoš 603456115
30.9. **Hřeben Krušných hor na kolech**, VI. ročník. Info Uher, Mišítková
6.-8.10. **Podzimní lezení Bořeň, XVI. Ročník.** Sraz horolezců.
29.10. **HOB.** Bude upřesněno. Info Pospíšil
29.10. **Rozlučka s L.Č.** Dolní Žleb, rest U Kostí.
4.11. **Běh Labským údolím**, XX.ročník. Pořádá KOB Děčín. Info Ivan Stíbal - ivan.stibal@seznam.cz
16.11. **Příměstský noční orientační běh** II.ročník, pořádá David Nehasil a Ilona Škálková, info Ilona Škálková 724648694, David Nehasil 603479884

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Jak to bylo tenkrát na Teufelsturm
Další zprávy z letošních Alp
Nezapomeneme na zasloužilé Quakery
Nové cesty na pískovci i skále
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 11.10.2006!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- **Zdeněk Vaishar** využil pěkných zářijových dní a společně s kamarádem přejel na kolech celý hřeben Krušných hor během dvou dnů..
- Přišla krátká SMS od **Jany Řezníkové** a **Pavla Bechyně**: „Zdravíme od Hamru na Jezeře. Dnes nová 30 m cesta se čtyřmi kruhy za VIIb. Článek bude také. Zdraví Jana a Kýsa. 9.9.2006, 20:40..“
- **Stará parta** z CAO Děčín, alias „Frakce > 40“, vyrazí na prodloužený víkend (14.-17.9.) za lezením do Chřibů. Plány bohaté, předpověď slibná - uvidíme...
- O nové **MONTANÉ** jsme krátce psali v minulém čísle CNS. Pokud jste si ji ještě nepořídili, neváhejte – už kvůli parádnímu rozhovoru s **Bohumilem Sýkorou**. Určitě vás zaujme a dost možná i hodně překvapí!
- **Pavel Pavouk Černý** chvíli zvažoval plán, vyčoudit Němcům Teufelsturm. Nakonec dal přednost pořádnému lezení a řádil s **Jiřím Prcasem Slavíkem** v Labáku. Devítky jako předkrm, desítky jako zákusek. To bylo jejich sobotní lezecké menu..
- **Honza Jordák** se v těchto dnech vrátil z další alpské lezecké výpravy. Těšíme se na zprávy!
- Opravdu hezký dárek k šedesátinám pro **Stanislava Cikána Lukavského** vymyslel a udělal **Petr Mocek** – krásnou novou cestu na Maják na Křížovém vrchu..
- V září se do Wilder Kaiseru chtějí vrátit **Tomáš Sobotka & Ondra Beneš**, aby se pokusili o RP přelez vlastní cesty Between the Showers. Obtížnost RP odhadují na 10- UIAA. Držme palce!

Heslo na tento měsíc:

**Až se zima zeptá, co jste dělali v létě, odpovězte po pravdě.
Četli CAO News!**

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 4. ŘÍJNA 2006
OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI NA KOCANDĚ V DĚČÍNĚ III...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!